

بررسی تغییرات عملکردی محور هیپوتالاموس - تیروئید در درمان کم کاری تیروئید مرغ عشق با گیاه چای سبز

دانش رکابدار^۱، بهراد عشرتخواه^۲،

۱. گروه دامپزشکی، واحد شبستر، دانشگاه آزاد اسلامی، شبستر، ایران

۲. گروه دامپزشکی، واحد شبستر، دانشگاه آزاد اسلامی، شبستر، ایران

Eshratkhan@gmail.com

مقدمه: کم کاری تیروئید از اختلالات شایع در مرغ عشق‌ها می‌باشد. فعالیت تیروئید با میزان غلظت هورمون‌های تیروئیدی در گردش و تأثیر آن‌ها بر ترشح TSH هیپوفیزی که تحت کنترل هیپوتالاموس است تنظیم می‌شود. با توجه به اینکه گیاه چای سبز به عنوان یک تیغ دولبه در عملکرد تیروئید دخالت میکند، در این مطالعه بر آن شدیم تا اثرات آنرا بر عملکرد محور هیپوتالاموی - تیروئید مرغ عشق‌ها با کم کاری تیروئید مورد بررسی قرار دهیم. روش کار: این تحقیق، بر روی ۲۰ جفت مرغ عشق نژاد استرالیایی با سن ۱۰ الی ۱۳ ماه و وزنی حدود ۳۰ الی ۳۵ گرم صورت پذیرفت که به‌طور تصادفی و مساوی در پنج تیمار متشکل از گروه کنترل منفی، کنترل مثبت و سه گروه تیمار با تجویز عصاره الکلی چای سبز در سطح ۱، ۲ و ۳ درصد تقسیم‌بندی شد و عصاره الکلی گیاه چای سبز در سه سطح ۱، ۲ و ۳ درصد به مدت ۱۰ روز تیمارهای مورد مطالعه داده شد. برای القای عارضه کم کاری تیروئید از داروی متی‌مازول استفاده گردید. بعد از القا و بروز علائم مرتبط به کم کاری تیروئید، از تمامی پرندگان خون‌گیری از ورید بالی در زمانهای صفر و روز ۱۰ به عمل آمد. اندازه‌گیری هورمونهای T₃، T₄ و TSH نیز با استفاده از روش الایزا اندازه‌گیری شد. بحث و نتیجه‌گیری: با توجه به بروز عارضه، اختلاف معنی‌داری بین گروه‌ها از نظر مقادیر هورمون‌های T₃، T₄ و TSH بعد از تجویز عصاره الکلی مشاهده شد. (P > 0.05). میزان TSH در تمامی گروه‌های درمان شده بالاتر از میزان آن در کنترل منفی بود. همچنین میزان هورمون T₄ در گروه تحت درمان با عصاره الکلی ۳ درصد بالاترین مقدار را داشت. مقادیر هورمون T₃ در کنترل منفی بالاترین میزان را داشت ولی با این حال، اثر افزایشی عصاره الکلی در گروه‌های درمانی معنی‌دار بود.

کلمات کلیدی: کم کاری تیروئید، هورمون، چای سبز، مرغ عشق

بررسی تاثیرات آلودگیهای زیست محیطی ناشی از فلزات سنگین در ماهیان

علیرضا نصیری^۱، سید محمد حسینی^۲، شیلا امیدظهير

۱. دانشجوی دوره دکتری دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل، بابل، ایران.

۲. گروه پاتولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل، بابل، ایران.

۳. استادیار گروه زیست و دریا، دانشکده علوم دریایی و اقیانوسی دانشگاه مازندران، بابل، ایران.

Alirezanassiri13@gmail.com

مقدمه: طی چند دهه‌ی اخیر توسعه‌ی صنعتی و رعایت نکردن الزامات زیست محیطی سبب شده مقادیر هنگفتی از آلاینده‌ها وارد محیط زیست شوند به طوری که آلاینده‌ها را میتوان به دو نوع آلاینده قابل تجزیه و غیرقابل تجزیه تقسیم کرد که نمکهای فلزات سنگین از نوع دوم هستند. فلزات سنگین موجود در محیطهای آبی از طریق چرخه غذایی در نهایت وارد بدن انسان میشوند، که اغلب اثرات زیانآوری ایجاد میکنند. تحقیقات گسترده‌ای در زمینه اثرات و تجمع فلزات سنگین در ماهیهای مختلف انجام گرفته شده که نشان از اهمیت بررسی میزان این مواد دارد. بحث و نتیجه‌گیری: نتیجه تحقیقات نشان میدهد جیوه سبب مسمومیت و آسیب بافتی در اندامهایی نظیر کبد و قلب و کلیه و غدد جنسی میگردد. کبد از جمله بافتهای هدف جهت سمزدایی و به این جهت تجمع بیشتر فلزات سمی در کبد مشاهده می‌شود. همچنین بیشترین تجمع فلز سرب در کبد اتفاق می‌افتد. همچنین میزان تجمع فلزات سمی در فلس ماهی با میزان تجمع آنها در کبد و یا سایر بافتهای قابل مقایسه است و بافت فلس مناسبترین بافت جهت بررسی میزان آلودگی سرب میباشد. بیشترین غلظت مس و روی در بافت کبد اندازه‌گیری شده است. در بدن ماهیان کلیه نیز به عنوان دروازه‌ای برای سم زدایی فلزات در بدن مطرح است و مقدار قابل توجهی از فلزات سنگین در آن انباشته میشود. مطالعاتی نشان داده است در آلودگی فلزات کروم و نیکل میزان تجمع فلز کروم نسبت به نیکل در بافت کلیه بیشتر است. این در صورتی است که در بافت کبد میزان تجمع فلز نیکل نسبت به کروم بیشتر است. به صورت تخریب سلولهای توپولی، گشاد شدن مویرگی و کاهش فضای کپسول بومن گزارش شده است. همچنین به موضوعاتی مانند تغییرات بیوشیمیایی فلز روی بر ماهی کپور، بررسی توانایی تولیدمثل و تکثیر کپور ماهی و مقایسه غلظت روی در بافتهای مختلف کپور ماهی معمولی با بافتهای سایر موجودات نیز میتوان اشاره کرد.

کلمات کلیدی: فلزات سنگین، آلودگیهای زیست محیطی، ماهیان.